

розміщено 14 гіперпосилань на тематичні сторінки. Кожне гіперпосилання переміщує користувача на сторінку, на якій розміщена обрана ним тема з історії України.

У подальшому автори планували додати до створеного сайту низку корисної інформації – картографічні матеріали, особисті відеоматеріали, в яких сам автор розповів би тему для тих користувачів, які не мають часу на читання матеріалу, посилання на офіційні сайти МОНУ тощо. Взагалі наповнити сайт тим контентом, який задовільнить потребу людини, та не викликає в неї бажання шукати інформацію на іншому сайті. Автори сайту створювали його відносно давно. Майданчик, на якому діяв сайт, вимагав для його зберігання оплату хостингу та домену. Надалі автор планує створити ресурс, подібний до того, що був створений спочатку з урахуванням усіх помилок і доробок.

Отже, у сучасному суспільстві, в якому велику роль відіграють інформаційні технології, необхідність їх безперервного поповнення веде до трансформацій освіти, яка також стає безперервною. Така навчальна діяльність може сприяти розширенню професійних знань та умінь з предмета, який у центрі уваги та є однією з ключових компетентностей особистості. В ході роботи було освоєно конструктор WordPress, на якому було створено сайт з історії України. Також запроваджено на сайті оптимальні умови для вивчення предмету всім віковим категоріям користувачів, з урахуванням помилок вебсередовищ.

Іщенко О.В.
Науковий керівник: Шишкіна Є.К.
НТУ «ХП»

ТРАГЕДІЯ БУДИНКУ «СЛОВО» (ДО 100-РІЧЧЯ ІЗ ЧАСУ ПОЧАТКУ ПОЛІТИКИ «УКРАЇНІЗАЦІЇ»)

У першій половині ХХ ст. українська нація зазнавши поразки у боротьбі за відновлення власної державності в роки Української революції 1917-1921 рр. була змушена пристосовуватись до умов існування в різних державах. Українці

Наддніпрянщини, ставши громадянами СРСР, протягом 1923-1933 рр. взяли участь у здійсненні РКП(б) і КП(б)У політики «коренізації» («українізації»). Формально проголошувалося, що політика «українізації» мала сприяти підвищенню авторитету більшовицької партії серед неросійського населення УРСР. Однак, українізація мала і приховане завдання – виявлення серед населення активних національно-свідомих елементів з метою їхнього подальшого знищення.

Одним з найяскравіших прикладів репресій української культурної еліти є історія будинку «Слово» у Харкові. У наш час розгляд цієї теми є дуже важливим на фоні повномасштабного російського вторгнення та політичних змін всередині нашої держави. Українці мають усвідомити необхідність захисту власної мови та культури, аби показати собі та світу, що Україна – не просто якась країна на мапі, а держава з багатовіковою історією і культурою, народ якої здатний боротися та відстоювати свої права.

Задум створити будинок виник у 1926 році за ініціативою групи письменників, до якої належали О. Вишня, С. Слісаренко, Ю. Войцехівський. В експлуатацію дім ввели у 1930 р. Спочатку будівля виконувала функцію звичайного житла, але згодом саме з її жителів розпочалась хвиля репресій 1930-х років. Однією з перших мешканок будинку була репресована Галина Орлівна (1931 р.), через два роки після неї почали заарештовувати й інших письменників та поетів, що проживали в будинку «Слово». Павла Христюка звинуватили у зв'язках з вигаданою таємною організацією через його відгуки про твори Миколи Хвильового. Івана Багряного у 1932 р. заарештовували за підозрою в проведенні контрреволюційної агітації. Але визначальним став 1933 р., коли був затриманий Михайло Яловий. Його звинуватили у шпигунстві та підготовці замаху. Товариш Михайла Ялового - Микола Хвильовий після того, як дізнався про долю колеги, покінчив життя самогубством, застрелившись у своєму кабінеті. Згодом були затримані: Андрій Річицький, Сергій Пилипенко, Лесь Курбас, Остап Вишня, Олесь Досвітній, Михайло Панченко, Володимир Гжицький, Олекса Слісаренко та інші. Загалом було репресовано мешканців 40

квартир з 66. Попри те, що дехто із заарештованих не був вбитий, дуже багато митців опинилось у концтаборах у засланні. Вони згодом були реабілітовані, але це все одно фактично зруйнувало їхнє життя. В наш час «Слово» є звичайним житловим будинком, але він продовжує служити нагадуванням про страшні часи минулого століття.

Усі вищеназвані люди можуть бути звинувачені лише в одному – в бажанні творити й плекати українську мову і культуру, тому ми повинні пам'ятати та шанувати їх внесок. На прикладі будинку «Слово» ми ясно бачимо до чого призводять спроби порозумітися зі східним ворогом. Українці завжди повинні пам'ятати про своє минуле, яке вчить нас й сьогодні, аби не допустити тих самих помилок і не простягнути руку довіри тим, хто хоче цю руку відтяти. На нашу долю випав непростий час, але він дає нам змогу укріпитися та загартуватися. Лише сам український народ може побудувати вільну та успішну державу з неповторною історією та культурною спадщиною.

Калініченко К.В.
Науковий керівник: Шишкіна Є.К
НТУ «ХП».

90-ТІ РОКОВИНИ ГОЛОДОМОРУ 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ: ІСТОРИЧНА РЕФЛЕКСІЯ

У 2023 році українці вшановують 90-ті роковини Голодомору в умовах нової боротьби за виживання української нації – російсько-української війни 2014-2023 рр. Через 90 років після вчинення Голодомору-геноциду на території України Росія вчиняє новий геноцид – війну. Методи путінського режиму мало відрізняються від сталінського : вбивства, терор, залякування, депортація, використання збройних сил для організації продовольчої блокади. Після початку повномасштабного вторгнення Росії, робота українських портів була призупинена. Як наслідок, Україна не змогла вчасно відправити судно з 40 тисячами тонн зерна до Ефіопії, жителі якої голодували.